

wo tym Jesuſowym pschikasniam. Jesus zascho k nima: zijtej tam do togo městka, lenž předt waju lažy, a pschistym bužotej woſłowu namakasch a žrebe s neju, wotwěžtej a pschiwěžtej jej ku mno. Wonej pak negronaschtej niz, ale žeschtej tam a zynaschtej, ako Jesus jima pschikasał bėscho. Taku poslušnoscz slubi jomu tež ten lud, lenž předt a sa nim žescho, s tym, až won huwoła: Hosiana tomu Dabitowemu synoju! Pscheto to słowo: Hosiana, jo tač wele ako: Bog pomogaj tomšamem našdom kraloju! Woni posnachu togodla Jesuša sa swojogo krala, kotaremuž woni poslušnoscz winowate su.

A tač dejmy tež my jomu slubisch, až my jogo swě-
tym pschikasniam až do smerschi poslušne busch, až my
do nogo wěrisch, a našchu wěru psches tu luboscz a druge
dobre statki hopokasasch zomy. Pscheto tač žejo won (Jan.
13, 34. 35): Nowu pschikasni dawam ja wam, aby se
mjasy sobu lubowali; rowno ako ja wasš som lubował,
aby wy se tež lubowali. Na tom budu schyčne husnasch,
až wy moje hučniki sežo, gaž wy luboscz mjasy sobu mascho.

Ta pschibega teje wěrnosczzi, kotaruž my Jesušu pschibegasch
dejmy, žo tež na to až my k jogo žesczi schyčno jomu podarisch zomy.

Take zynascho ten kněs teje woſłowu, dočulaž won
tušamu k Jesušowej žesczi tam da. Take zynachu tež te
Jesušowe hučniki a ten lud, s tym, až woni swoju dra-
stwu k jogo službe a žesczi powdachu. A tač dejmy my
jomu tež slubisch, až my schyčno, zož mamy, duschu, schělo,
žescz, dobytki, mozy, našche žišchi a sew schym nascho žy-
wěne k jogo žesczi nałožysch zomy. Won tač tež wot
naš požeda, gaž won (Matth. 10, 37, 38) žejo: chtož nana